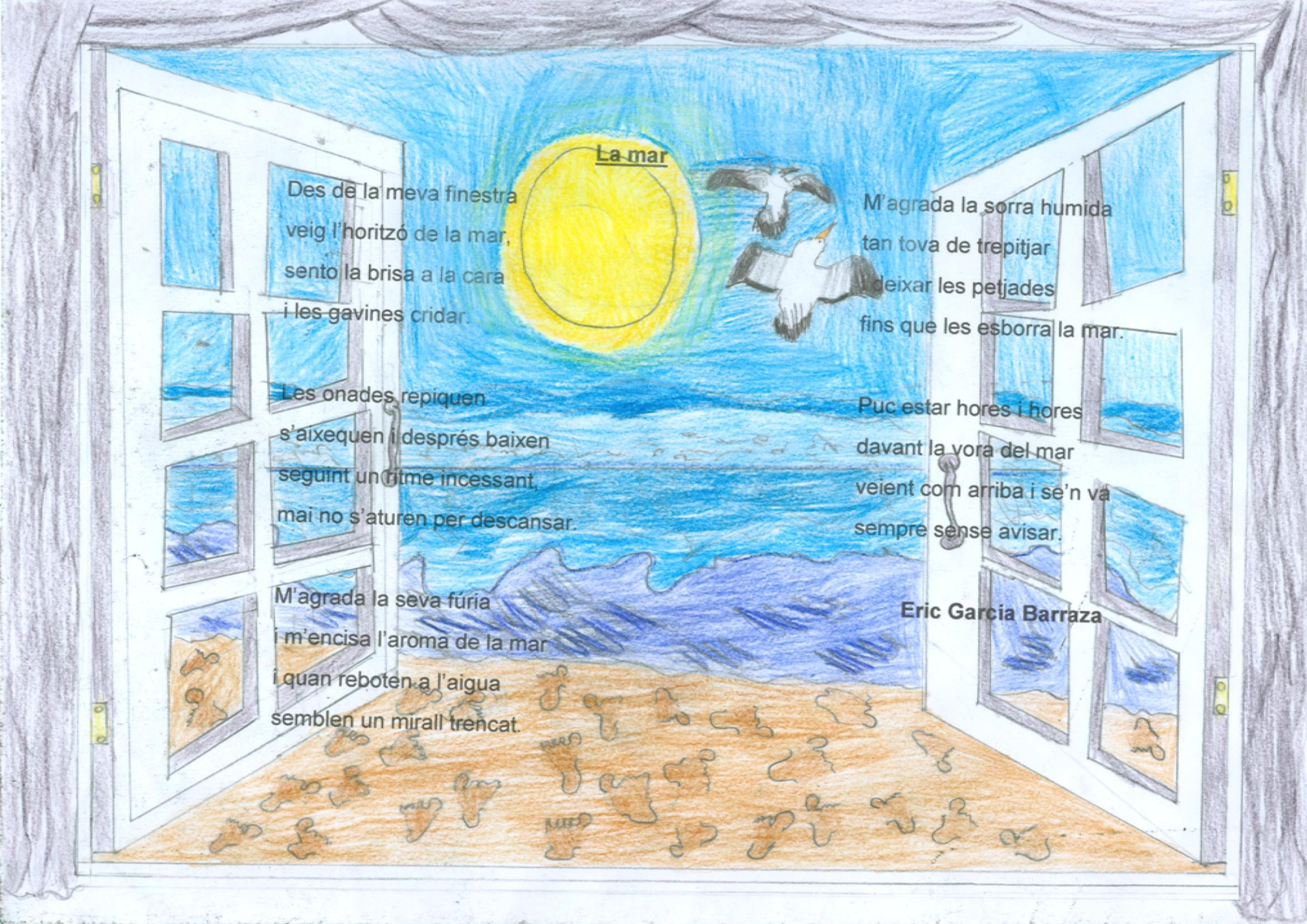

La mar

Des de la meua finestra
veig l'horitzó de la mar,
sento la brisa a la cara
i les gavines cridar.

Les onades repiquen
s'aixequen i després baixen
seguint un ritme incessant,
mai no s'aturen per descansar.

M'agrada la seva fúria
i m'encisa l'aroma de la mar
i quan reboten a l'aigua
semblen un mirall trencat.

M'agrada la sorra humida
tan tova de trepitjar
i deixar les petjades
fins que les esborra la mar.

Puc estar hores i hores
davant la vora del mar
veient com arriba i se'n va
sempre sense avisar.

Eric Garcia Barraza